

VII.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 57. Pastirski list jugoslovanskega episkopata po Evharističnem kongresu v Zagrebu. — 58. *Sacrae Poenitentiariae Apostolicae Decretum circa Indulgentias plenarias, quas vocant »toties quoties«*, pro quibus lucrandis alicuius ecclesiae visitatio est iniuncta. — 59. Zavarovanje cerkvenih uslužbencev. — 60. Slovstvo. — 61. Tečaji duhovnih vaj v Ljubljani do konca leta 1930. — 62. Osebna naznanila. — Opomba: Tri priloge.

57.

Pastirski list jugoslovanskega episkopata po Evharističnem kongresu v Zagrebu.¹

Katoliški škofje svojemu narodu.

Predragi verniki!

Danes smo končali s sijajnim in veličastnim uspehom svoj drugi, splošni narodni Evharistični kongres. Toplemu pozivu svojih nadpastirjev, da se skupno, slovesno in javno poklonite Kristusu, svojemu Kralju, v resnici pričujočemu v sv. Rešnjem Telesu, ste se v ogromnem številu odzvali z vseh strani naše države, prav posebno še iz hrvatskih in slovenskih krajev, ki so bliže mestu kongresa. Število pobožnih udeležencev pri tej verski proslavi je preseglo vsako pričakovanje. S tem ste pokazali pred vsem svetom svojo otroško ljubezen in vdanost do sv. katoliške Cerkve, ki vas je po nas škofih poklicala, da se skupno poklonite v molitvi in zadoščenju Odrešeniku v sv. Rešnjem Telesu. Srce se nam širi od veselja — kakor je zapisal sv. Pavel — radi velike duhovne tolažbe, ki ste nam jo ob tej priliki nudili. Vsi brez razlike, moški in ženske, učeni in neučeni, bogati in ubogi, ste na najslovesnejši način javno pokazali svojo živo vero v navzočnost Kristusa Odrešenika v presveti Hostiji, in svojo gorečo ljubezen do božjega Ujetnika na naših oltarjih.

Z veseljem, predragi verniki, moremo izjaviti, da ste se marljivo in pobožno udeleževali pobožnosti in svečanosti ob priliki kongresa. Pazljivo ste poslušali govore odličnih govornikov v cerkvah in na slavnostnih zborovanjih. Večkrat ste zgledno in pobožno pristopili k mizi Gospodovi, da ste se pokrepčali z angelskim kruhom. Vsak dan ste se vsak zase pa tudi skupno poklanjali Kristusu v sv. Rešnjem Telesu, tako, da so bile vaše duše te dni kakor skupni oltar, s katerega so se dvigale k Odrešeniku iskrene in globoke

¹ Slovensko besedilo je prirejeno pri ljubljanskem škofijskem ordinariatu.

molitve vseh katoličanov naše domovine. Največjo ljubezen pa ste pokazali danes, zadnji dan evharističnega kongresa. Zjutraj ste napolnili prostrani Jelačičev trg in ste se pobožno udeležili sv. maše, ki jo je imel zastopnik sv. Očeta na evharističnem kongresu prevzvišeni gospod apostolski nuncij Herenegild Pellegrinetti. Ob tej priliki ste izkazali svojo sinovsko vdanost sv. Očetu, Kristusovemu namestniku na zemlji. V še večjem številu ste počastili Gospoda v sv. Rešnjem Telesu popoldne, ko ste v nepregledni procesiji, kakor je Zagreb še ni videl, prepevali navdušene pesmi in vzklikali Kristusu Gospodu: »Hosana Sinu Davidovemu! Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem!« In ste mu izročili v otroški iskrenosti in v zanosu ne samo svoja srca, marveč ste položili v Gospodovo Srce tudi duše svojih dragih, ki so nas doma v duhu spremljali. Lahko trdimo, da so se danes katoliški verniki vse kraljevine poklonili Odrešeniku in ga priznali za svojega vrhovnega Kralja: za kralja posameznih, kralja družin, kralja vsega naroda. Predragi verniki! Ko gledamo veliki duhovni uspeh drugega evharističnega kongresa, se moramo zahvaliti Gospodu za vse velike in obilne darove, ki nam jih je v teh dneh dal. Zato vas vabimo, da iz dna hvaležne duše skupno, z navdušenjem izrečemo: hvala Bogu! Iskrena zahvala, čast in slava našemu Odrešeniku za vse darove, ki nam jih je izlil iz svojega ljubezni gorečega Srca. Z Zaharijem, očetom sv. Janeza, vzkliknimo navdušeni: »Hvaljen Gospod, Bog Izraelcev, ker se je ozrl na svoje ljudstvo in mu pripravil odrešenje« (Lk 1, 68).

Da pa bi sadovi evharističnega kongresa ostali trajni, ne samo pri vas, predragi, ki ste se kongresa udeležili in imeli priliko slišati toliko lepih besed in sprejeti toliko milosti za svoje izpopolnjenje in posvečenje, ampak tudi pri vsem našem narodu, mislimo, da je prav, da vas navdušimo z lepimi nagibi, ki vam jih toplo polagamo na srce, da jih pazljivo poslušate in v življenju izvedete.

Dobro vam je znano, dragi verniki, da je dal naš dobri Gospod sv. Rešnjemu Telesu posebno nalogo, ki je za naše duhovno življenje izredne važnosti. To nalogo je naš Odrešenik jasno označil, ko je obljubil sv. Rešnje Telo in govoril učencem: »Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta«; in zopet »Moje meso je res jed in moja kri je res pijača« (Jan 6, 51, 56). Iz teh besed, dragi verniki, lahko spoznamo, da je Kristus hotel v svoji božji ljubezni ostati med nami v sv. Rešnjem Telesu, in sicer na poseben način, ki ima za nas tudi poseben pomen. In kateri je pomen, da je hotel ostati Gospod med nami pod podobama kruha in vina? In zakaj je hotel ostati Gospod prav pod podobama kruha in vina med nami? Važne razloge je imel za to naš Odrešenik. Olajšati nam je hotel kar najtesnejše združenje s samim seboj. Kaj pa je laže, kot povsod, po vseh krajih sveta, najti in dobiti kruh in vino, ki se na mašnikove posvetilne besede spremenita v telo in kri Jezusa Kristusa! Obenem nas je hotel dobri Jezus, s tem, da je odredil za ta veliki zakrament (kot tvar) kruh in vino, opozoriti, kako zelo je potrebno, da pogosto prejemamo Njegovo sveto telo in kri pod podobama kruha in vina. Kakor sta namreč hrana in pijača pogoj našega naravnega, telesnega življenja, tako je sv. Rešnje Telo pogoj in moč nadnaravnega, dušnega življenja. V vsakdanjem delu izgublamo svoje telesne sile in moči. Isto se godi, predragi, v naših dušah. V duševnih bojih, težavah in skušnjavah slabijo naše duhovne sile in klonejo, zato je potrebno, da jih podpiramo in krepčamo. Toda kako? S pogostim, če mogoče vsakdanjim pobožnim sv. obhajilom, kakor je to priporočila sv. Cerkev po sv. Očetu Piju X. Leta 1905. je pozval Pij X. ves svet, posebno še mladino, k pogostemu, da k vsakdanjemu sv. obhajilu. Sv. Oče je dobro vedel za velike nevarnosti, katerim so izpostavljeni v naših dneh krist-

jani, ki v njih mnogi zaidejo s pota resnice in žalostno propadajo za ta in za oni svet. Kot skrbni oče je zato pokazal na najboljše in najuspešnejše zdravilo v teh duševnih nevarnostih. Priporočal je vsem duhovnikom, vsem katoliškim staršem, da gojijo pogosto sv. obhajilo, posebno še, da otroke bolj zgodaj pripuščajo k pojedini božjega Jagnjeta, da njihova nedolžna, otroška srca osvoji Jezus s svojo prisotnostjo in milostjo, preden jih ohladita in popolnoma odtujita greh in spačeni svet. Ko bi le vsi krščanski starši poslušali glas svete Cerkve, kako bi postala srca njihovih otrok živi domovi Jezusovi. Ljubezen Jezusova bi hranila njihove duše in otroci bi ostali vedno zvesti Jezusu, svojemu najboljšemu prijatelju, svojemu božjemu Kralju. Katoliški starši, poslušajte glas sv. Očeta in pristopajte pogosteje s svojimi otroci k sv. obhajilu, vsaj vsaki prvi petek ali nedeljo v mesecu, da se ne bo izpolnila nad vami grožnja žalostnega Jezusa, ki je govoril: »Ako ne boste jedli mesa Sinu človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi« (Jan 6, 53). Da, življenja ne boste imeli več v sebi, ampak vi in vaši otroci boste kakor suhe veje na deblu, ki ne prinašajo nobenega sadu krščanske kreposti, ampak se odsečejo in vržejo v ogenj.

Premislite, predragi verniki, te besede našega Odrešenika in uredite svoje življenje po Jezusovi želji in zapovedi. Mi pa, pastirji vaši, vam kličemo z besedami velikega cerkvenega učenika sv. Avgušтина (čigar 1500 letnico slavimo letos): »Pojdite k življenju!« Pojdite v pogostem sv. obhajilu k Jezusu, ki je neusahljivi vir vsega nadnaravnega in naravnega življenja. In postali boste v boju proti satanu in njegovim hudobnim pomočnikom močni in strašni kakor levi, ki bruhaajo ogenj, kakor je lepo povedal sv. Janez Zlatoust. Nosili boste vi in vaši otroci v sebi Kristusa, živega Boga, živeli boste z njegovim življenjem, čutili boste, kakor čuti on, postali boste nepremagljivi. Vedno bo spremljal vas in vaše družine božji blagoslov v duhovnem pa tudi v časnem življenju, ker vedno ostanejo resnica Odrešenikove besede: »Iščite najprej božjega kraljestva in njegove pravice, in vse drugo se vam bo navrglo« (Mt 6, 33), ker Gospodova roka je dobra in se Gospod ne da od nikogar prekositi v velikodušnosti zlasti napram onim, ki ga v resnici ljubijo.

Ko pa vam, predragi verniki, priporočamo pogosto sv. obhajilo, naj vas spomnimo še na točno in vestno izpolnjevanje tretje božje in druge cerkvene zapovedi: »posvečuj Gospodov dan« in »bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih pobožno pri sv. maši.« To je, predragi, prevažna dolžnost vsakega pravega kristjana. In še to pristavimo, da prepričanemu kristjanu, ki pozna neizmerno vrednost sv. maše, ni zadosti, da je pri sv. maši samo ob nedeljah in zapovedanih praznikih. Dober kristjan čuti živo potrebo, da pogosto, če le mogoče vsak dan sodeluje s svojim Odrešenikom pri njegovi daritvi, ki se obnavlja na naših oltarjih na nekrvav način, pa je prav tako resnična, kakor ona krvava na križu. Zato se bo dober kristjan potrudil in bo vsak dan zajemal zase, za svojo družino, za svoje drage rajne bogate sadove odrešenja, ki pritekajo iz Kristusove daritve.

Resnično, predragi verniki, pri sv. maši se vedno znova daruje za nas Jagne božje, da odjemlje naše grehe in grehe vsega sveta. S svojo krvjo čisti naše duše in jih krepča za ta in za oni svet. Kako mirno je sredi najraznovrstnejših zemeljskih viharjev življenje duše, ki je pogosto pri sv. maši. Taka duša je podobna Devici Mariji, sv. Janezu, ki ga je Jezus ljubil in dobrim ženam, ki so stali pod Kristusovim križem. Tu premišljuje neizmerno ljubezen Boga, razpetega zaradi naših hudobij, tu se spominja s potrjim srcem teže svojih grehov, tu obuja kesanje nad njimi in prosi odpuščanja zanje in prosi pomoči za nadaljnje življenje.

Velik je pomen sv. maše, predragi verniki, zato vam toplo priporočamo: poglobite se čimbolj v pozorno premišljevanje neizmerne vrednosti sv. maše, daritve Novega Zakona. Prizadevajte si, da boste vedno bolj razumeli lepoto njenih liturgičnih molitev in obredov, ki vam jih mnogokrat razlagajo vaši dobri duhovniki in veroučitelji. In še dalje vam bodo na priporočilo sv. Očeta razlagali skrivnostni smisel mašnih molitev. Tako boste bolje razumeli vsako dejanje duhovnikovo pri sv. maši in boste radi pri sv. maši in prejekali boste pri njej obile duhovne sadove. In ne bo samo vaše telo prisotno pri sv. maši, ampak tudi duša in srce se bosta pobožno združila z mašnikom v češčenju in molitvi Kristusa Gospoda.

Ob koncu vam, dragi verniki, še toplo priporočamo: Obiskujte vsak dan dobrega Odrešenika v sv. Rešnjem Telesu. Presveto njegovo Srce želi to in je to tudi naravna potreba za dušo vsakega prepričanega vernika. Zares je čudno, da mnogi kristjani, ki se zdijo pobožni in bogoljubni, ne polagajo dovolj važnosti na obisk dobrega Odrešenika, ki je iz ljubezni do nas navzoč v sv. Rešnjem Telesu. Kristus je ustanovil ta veliki sveti zakrament ne samo zato, da se z nami pogosto združuje v sv. obhajilu, ampak tudi zato, da nam bo njegov tabernakelj varno in stalno zavetje v vseh potrebah, duhovnih in časnih, ki jih imamo toliko na tem svetu. Sam nas je očetovsko pozval: »Pridite k meni vsi, kateri se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil!« In to je tudi edina naloga in vroča želja njegovega ljubezni polnega Srca, ki kliče: »moje veselje je bivati med človeškimi otroci.« Mnogi kristjani ne slišijo tega božjega glasu in ne prihajajo k njemu na obisk in po pomoč v svojih dušnih in časnih težavah. Kakor da bi ne poznali Evangelija, kjer je zapisano, da je naš Odrešenik, dokler je živel na zemlji ozdravljaval duše in telesa vseh, ki so hiteli k njemu z živo vero in velikim zaupanjem. — Zakaj smo tako malo-dušni in zakaj ne hitimo s prošnjami h Kristusu, živemu Bogu na naših oltarjih, da bi nam kot zdravnik, oče, prijatelj in svetovalec okrepljal dušo in telo? Ali ni zapisano v sv. pismu: »Moč je izhajala iz njega in vse ozdravljala.« Ta Kristusova moč, predragi, še ni izčrpana. Božja moč je to in večna in tudi nam bo pomagal z njo, če pridemo k Njemu in ga prosimo zanjo.

Poživimo torej, predragi verniki, svojo vero, ki je v tej dobi verske malomarnosti oslabela. Osvojimo si lepo navado vseh dobrih kristjanov in hodimo v vseh svojih dušnih in telesnih potrebah k Jezusu v svetem zakramentu in tu bomo za stalno našli tolažbo in uspešno zdravilo v vseh svojih težavah. Tako so delali svetniki. Poskusimo še mi in videli bomo, kako dober je Gospod duši, ki ga išče. Recamier, znameniti francoski zdravnik v prejšnjem stoletju, se je po končanem skrbnem preiskovanju boleznih svojih bolnikov obrnil na Jezusa v sv. Rešnjem Telesu in Njemu je priporočil njihove bolezni. In da bi bolj gotovo uspel, se je zatekal v molitvi sv. rožnega venca k Devici Mariji, da še ona priporoči njegove prošnje. In nikoli se tega ni kesal.

Dragi verniki! Delajte še vi tako v svojih potrebah. Pojdite k Jezusu in razodenite mu svoje želje in težave po posredovanju njegove Matere. Prosite za pomoč Mater božjo s svetim rožnim vencem pred sv. Rešnjim Telesom in čutili boste mogočno Marijino priprošnjo. Tako jo boste čutili, kot so jo mnogi čutili v Lurdu, kjer deli Gospod v Marijinem svetišču v sv. Rešnjem Telesu s svojim blagoslovom obilne milosti. Molite pogostokrat, če le mogoče vsak dan, sv. rožni venec pred tabernakljem, že zato, ker je sv. Cerkev podelila popolni odpustek (pod navadnimi pogoji) za vsak del sv. rožnega venca, ki ga zmolimo pred sv. Rešnjim Telesom, pa bodisi, da je sv. Rešnje Telo postavljeno ali pa zaprto v tabernaklju.

Po Mariji k Jezusu! To je geslo vsakega kristjana. Predragi verniki! Sprejmite te zveličavne nasvete, ki smo jih vam na kratko razložili ob koncu veličastnega evharističnega kongresa in oklenite se vi in vaši otroci pogostega sv. obhajila in sprejmite sveti nasvet, da če le mogoče mnogokrat, tudi vsak dan greste k sv. maši in če ne telesno vsaj duhovno. Obiščite mnogokrat Gospoda Jezusa v sv. Rešnjem Telesu. In pobožnost do sv. Rešnjega Telesa bo postala, kakor je edino prav, središče in žarišče vsega vašega duhovnega življenja in hitro boste napredovali v ljubezni do Gospoda. Iz ljubezni do Njega boste marljivo in požrtvovalno vršili dela duhovnega in telesnega usmiljenja. In po tem vas bodo najbolje spoznali, da ste pravi učenci Kristusovi, ki se je za nas daroval na križu. Vi starši boste spoštovali svetost sv. zakona in boste točno vršili svoje družinske dolžnosti, posebno boste od Boga vam izročene otroke dobro krščansko vzgojili. Skupaj s svojimi otroki boste v vsem spoštovali Boga, kot Kralja družin. Njemu boste posvetili družine in se boste trudili, da odpravite v narodu grde razvade, psovke in kletvino, ki mu je v sramoto pred vsem svetom, in težko izziva božjo pravičnost. Naj zato izlije evharistični Jezus na vse nas obilico svojih milosti in svoj božji blagoslov.

Blagoslov vsemogočnega Boga † Očeta in † Sina in † Svetega Duha, naj pride nad vas in naj ostane vedno nad vami.

V Zagrebu, 17. avgusta 1930, na zadnji dan velikega evharističnega kongresa.

† **Dr. Ante Bauer,**
nadškof zagrebški.

† **Dr. Nikola Dobrečić,**
nadškof barski in srbski primas.

† **Dr. Ivan Ev. Šarić,**
nadškof vrhbosenski.

† **O. Ivan Rafael Rodić,**
nadškof belgrajski in ap. admin. banat.

† **Dr. Andrej Karlin,**
knezoškof lavantinski.

† **O. Alojzij Mišić,**
škof mostarski.

† **O. Joso Garić,**
škof banjaluški.

† **Dr. Dionizij Njaradi,**
vladika križevski.

† **Dr. Anton Akšamović,**
škof djakovski in ap. admin. baranjski.

† **Dr. Jerolim Mileta,**
škof šibeniški in ap. admin. zadrške
nadškofije.

† **Dr. Kvirin Kl. Bonefačić,**
škof splitski.

† **Dr. Josip Srebrnić,**
škof krški.

† **Dr. Ivan Fr. Gnidovec,**
škof skopljanski.

† **Lajčo Budanović,**
škof in ap. admin. bački.

† **Miho Pušić,**
škof hvarski.

† **Dr. Josip M. Carević,**
škof dubrovniški.

† **Dr. Gregorij Rožman,**
škof ljubljanski.

Dr. Ivan Starčević,
kapit. vikar senjsko-modruški.

Ferdo Rožić,
apost. vojni vikar.

Anton Milošević,
gen. vikar in delegat škofa kotorskega.

Sacrae Poenitentiariae Apostolicae

Decretum circa indulgentias plenarias, quas vocant »toties quoties«, pro quibus lucrandis alicuius ecclesiae visitatio est iniuncta.¹

Cum responsione diei 13 Ianuarii anni currentis ad II (A. A. S., vol. XXII, pag. 43)² per hanc Sacram Poenitentiarium, Officium de Indulgentiis, authentice declaratum fuerit saltem sex Pater, Ave et Gloria, de quibus in decreto diei 10 Iulii 1924 sub n. IX (A. A. S., vol. XVI, pag. 347),³ in visitationibus ecclesiae ad Indulgentiam plenariam Portiunculae nuncupatam toties quoties ut aiunt, lucrandam necessaria esse ita ut hae ipsae preces in unaquaque visitatione solvi debeant; Ssmus Dominus Noster Pius Papa XI, uniformitatis gratia atque ad omnem hac in re dubitationis rationem auferendam, in audientia infrascripto Card. Poenitentiario Maiori die 4 Iulii 1930 impertita, id de omnibus Indulgentiis plenariis toties quoties lucrandis, pro quibus alicuius ecclesiae visitatio est iniuncta, benigne decernere dignatus est, ita ut in posterum oporteat et sufficiat eiusmodi preces in singulis visitationibus in omnibus hisce casibus recitare.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 5 Iulii 1930.

L. Card. Lauri, Poenitentiarius Maior.

L. ✠ S.

I. Teodori, S. P. Secretarius.

Zavarovanje cerkvenih uslužbencev.

Z ozirom na razne spore, ki se pojavljajo v pogledu zavarovanja in plačila zavarovalnih prispevkov pri OUZD za cerkvene uslužbence, je podala kraljeva banska uprava dravske banovine pod svojo Nr. VI-1209/5 z dne 2. maja 1930 naslednje pojasnilo:

»Pravico nameščati in odpuščati nižje cerkvene uslužbence imajo cerkveni uradi. Pri organistih in cerkvenikih ima vedno to pravico župnik. Izjema, ki je v tem ali onem primeru mogoča, se mora posebej dokazati. Različna od pravice nameščanja in odpuščanja je dolžnost plačevanja teh uslužbencev. Stroški za te uslužbence se krijejo po določenih deželnih konkurenčnih zakonov (za Koroško zakon z dne 25. maja 1863, dež. zak. št. 6 od leta 1864., za Kranjsko z dne 25. julija 1863, dež. zak. št. 12, za Štajersko zakon z dne 28. aprila 1864, dež. zak. št. 11). Pri tem je razlikovati specialni naslov za vzdrževanje organistov in cerkvenikov in dolžnost cerkvene imovine ter župne občine.

Cerkvena imovina pride v poštev, če ni specialnega naslova; župna občina s svojimi prispevki pa tedaj, če obveznosti ni mogoče kriti iz cerkvene imovine.«

¹ Acta Apost. Sedis, vol. XXII. (1930). Pag. 363.

² Oglasnik lavantinske škofije 1930. IV. odst. 30.

³ Idem 1925. IV. odst. 25.

Za pravočasno prijavo in odjavo zavarovanju zavezanega cerkvenega uslužbenca je torej odgovoren cerkveni urad, oz. župnik, ki sprejme člana v službo. Cerkevni urad, oz. župnik, mora tudi kot delodajalec nositi vse regresne posledice opuščenih ali prepoznih prijav.

60.

Slovstvo.

1. **Jubilejni zbornik** katoliškega društva rokodelskih pomočnikov ob petinsedemdesetletnici. Ljubljana, 1930. Strani 126. — Knjiga je znamenit, z zanimivimi slikami opremljen dokument rokodelske pridnosti in podjetnosti na Slovenskem, obenem pa spomenik 75 letnega blagoslovljenega delovanja ljubljanskega katoliškega društva rokodelskih pomočnikov. Po Kolpingovi zamisli je društvo ves čas svojega obstoja nudilo svojim članom versko oporo, strokovno in splošno izobrazbo, družabnost, medsebojno pomoč, izpodbudo in pošteno zabavo. Vsem, ki v zmislu katoliške akcije delajo v vzgojnem in socialnem oziru vprid mladini, bo knjiga dobro služila. — Izdal jo je odbor katoliškega društva rokodelskih pomočnikov, uredil društveni predsednik g. kanonik Alojzij Stroj, tiskala pa »Jugoslovanska tiskarna« v Ljubljani.

2. **Družinska knjižica**, natisnila in založila Mohorjeva tiskarna v Celju, 1930, osmerka, strani 32, se imenuje praktično sestavljena knjižica za matične podatke družinskih članov posameznih družin. Knjižico je rodila potreba časa. S priseljevanjem in izseljevanjem se trajno menjavajo družine zlasti po mestih ter po industrijskih središčih, tako, da je matičarju v slučaju krstov in smrtnih slučajev, večkrat nemogoče doznati potrebnih matičnih podatkov. Vrhutega potrebujejo tudi družine poverjenih matičnih zapiskov svojih članov, n. pr. kadar vpišejo otroka v šolo, kadar išče kak družinski član domovnico, poselsko knjižico, ali se rabi za sina, ki mora k vojakom, družinska pola ali če se preseli družina v drugo župnijo ali v inozemstvo itd. V vseh teh slučajih, ko bi si sicer morale oskrbeti družine dragocene matične izpiske, zadostuje pravilno izpolnjena Družinska knjižica. V tem je njena prednost!

Knjižici se pozna, da jo je sestavil praktičen dušni pastir, ki pozna potrebe in zahteve župnijskih in civilnih uradov pa tudi potrebe družin! Na prvi strani krasi knjižico podoba sv. Družine, potem sledi kratek pouk o njeni uporabi, pa nekaj srečno izbranih božjih besed o družini in o družinskem življenju. Zadnje strani so namenjene zapiskom družinskih spominov, n. pr. Posvetitev družine presv. Srcu Jezusovemu in drugo. Vse druge strani služijo matičnim zapiskom.

Knjižica se zlasti delavskim in uradniškim družinam priporoča. Dušni pastirji pa naj jo vsakemu novoporočenemu paru nujno nasvetujejo. Oprema knjižice je lična, cena nizka, dasi bi bilo želeti knjižici trde vezave.

3. **Taschenkalender** und kirchlich-statistisches Jahrbuch für den katholischen Klerus 1931. — Na prošnjo založne tiskarne G. I. Manz v Regensburgu se naznanja ta 53. letnik koledarja, ki poleg osebnih podatkov tudi o naši škofiji prinaša poučno razpravo o rešitvi rimskega vprašanja leta 1929 in o ureditvi verskih in cerkvenih odnošajev po konkordatu z italijansko državo. — Cena M. 2.— (pribl. 28 Din).

4. Izšla je v Ljubljani knjiga: Dr. Vladimir Knaflič, **Traktat o tisku**, I. del. Zgodovinska in primerjalna studija o pričetkih, razvoju in zaprekah tiska in o vsebini in pomenu tiskovnega prava in tiskovne svobode. Natisnila Učiteljska tiskarna v Ljubljani. Cena 100 Din.

61.

Tečaji duhovnih vaj v Ljubljani do konca leta 1930.

Za duhovnike: Od 13. do 17. oktobra. — Za organiste: od 17. do 21. novembra. — Za može: od 31. oktobra do 4. novembra; od 13. do 17. decembra. — Za mladeniče: od 25. do 29. oktobra; od 10. do 14. novembra; od 29. novembra do 3. decembra; od 6. do 10. decembra.

Vsak tečaj se začne zvečer prvega in konča zjutraj drugega zgoraj imenovanih dni. Udeleženci naj bodo v »Domu« do 6. ure zvečer prvega dne. Za udeležbo naj se pravočasno priklase. Oskrbnina znaša 120 Din. — Vodstvo »Doma duhovnih vaj«, Ljubljana, Zrinjskega cesta 9.

62.

Osebna naznanila.

Imenovan je bil tit. g. župnik Jožef Krohne v Podsredi, kn.-šk. duh. svetovalec, za dekana dekanije Kozje (s 1. oktobrom 1930).

Umeščen je bil č. g. provizor Viktor Lunder v Kozjem kot župnik istotam (1. oktobra 1930).

V Lavantinsko škofijo je bil sprejet č. g. Ignacij Godina, duhovnik škofije Veszprém na Ogrskem (27. marca 1930).

Postavljena sta bila za vikarja-pomočnika (»vicarii adiutores«) čč. gg. kapelana: Štefan Horvat pri Sv. Martinu blizu Slovenjgradca in Jožef Žolnir v Žetalah (s 15. okt. 1930).

Nastavljena sta bila kot kapelana čč. gg.: Ignacij Godina v Črensovcih in Venceslav Jastrobnik v Dramljah (1. oktobra 1930).

Prestavljena sta bila čč. gg. kapelana: Alojzij Drvodel iz Črensovec k Sv. Lovrencu na Pohorju in Anton Radanovič od Sv. Lovrenca na Pohorju k Sv. Antonu v Slov. gor. (1. oktobra 1930).

Dopust radi bolezni je dobil č. g. kapelan Anton Plevnik pri Št. Janžu na Dravskem polju (s 3. septembrom 1930).

Opomba. Priloge te številke »Oglasnika«: 1. Priporočilo akcije za zidanje nove stolne cerkve v Beogradu. — 2. Okrožnica Rafaelove družbe v Ljubljani v zadevi prireditve »Izseljeniške ali Rafaelove nedelje« dne 9. novembra t. l. — 3. Prošnja izseljeniškega duhovnika Drago Oberžana za molitve v prid slovenskim izseljencem v Holandiji.

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 15. oktobra 1930.